

Indenrigsministeren: Den ærebe-
 sidste Taler har baade begyndt og endt sit Fore-
 drag med at anbefale at forhandle om denne
 Lovs Principer og enkelte Bestemmelser med de
 særlige Kommunalbestyrelser. Jeg har med vel-
 beraad Hu ikke gjort dette, og jeg skal i den
 Anledning udtale, at ligesaa vist som det er
 rigtigt, hvor der handles om en enkelt Bys
 eller en enkelt Mands Anliggende, da ikke blot
 at søge Oplysninger, men ogsaa Naad hos
 dem, der staae Forholdet nærmere og altsaa
 have større Opfordring til derom at have en
 begrundet Mening, og ligesaa vist som det er
 rigtigt, naar ikke store Lovprinciper derved staae
 paa Spil, da ogsaa hovedsagelig at følge lokale
 Anstuelser og Regler, ligesaa vist er det, at
 man ikke maa gjøre dette ved almindelige Lov-
 givningsspørgsmaal, og denne min Mening er
 jeg i høi Grad bleven bestyrket i ved Erfarin-
 gens Vidnesbyrd; baade som Rigsdagsmand og
 senere som Minister har jeg med den største
 Samvittighedsfuldhed gennemgaaet saadanne
 Erklæringer om almindelige Lovgivningsanlig-
 gender og er derved kommen til den Erfaring,
 at jeg bagefter var ligesaa klog som før. Jeg
 kan ogsaa tage Sagen fra en ganske anden
 Side; ogsaa jeg har maattet afgive Erklærin-
 ger, og jeg har til sine Tider gjort mig den
 hederste Plid dermed og betragtet Spørgsmaalet,
 ikke blot fra det lokale Standpunkt, men jeg
 har vistnok ogsaa mere end een Gang afgivet
 Erklæringer, og det saa korte som muligt, for
 at faae en Sag fra Ordet. Det er derfor
 min Mening, at hvad almindelige Lovgivnings-
 spørgsmaal angaaer, er det Regjeringen, som
 skal vide, hvad det er, den vil, og den, der ikke
 veed det, han tuer ikke til at staae i Spidsen
 for en Bestyrelsesgreen. Det er naturligt, at
 dette ikke i samme Grad gjælder om alle Forhold,
 men jeg vilde ønske, at jeg med Hensyn til ret
 mange af de Sager, som jeg faaer med at
 gjøre, i den Henseende kunde gaae til at be-
 arbejde dem saa vel udrustet, som jeg er det til
 det nuværende Forhold, som jeg troer fuld-
 stændig at kunne oversee. Regjeringen skal ikke
 rende Landet rundt med Tiggerposen for at faae

Ideer, men det er dens Pligt efter rigtige theo-
 retiske Principer og med et tilbørligt Overblik
 over den hele faktiske Tilstand, hvortil den hele
 Lovgivning skal slutte sig, efter sit eget Hjerte
 og paa eget Ansvar at udarbejde Lovene; den
 senere Kritik og navnlig den Betragtning fra
 alle forskjellige Standpunkter — det være sig
 efter de forskjellige Samfundsforhold eller efter
 de forskjellige Egnes lokale Interesser — som
 et saadant Lovforslag bør undergaae, inden det
 til Held og Velsignelse kan ophøies til Lov,
 skal det finde paa Rigsdagen. Den Analogi,
 som den ærebe sidste Taler gif ud fra, nemlig
 den Naade, hvorpaa den kjøbenhavnske Skatte-
 lov er bleven behandlet, finder aldeles ingen
 Anvendelse paa, hvad der her foreligger. Det
 var givet, at hiin Lov udelukkende skulde gjælde for
 Kjøbenhavn, og naar det ikke havde været stridende
 imod det almindelige Standpunkt, hvorpaa
 Kommunerne staae i Staten, kan jeg ikke see,
 at der kunde være Noget imod at lade denne
 Kommune selv give sig en saadan Lov, og der-
 for vilde der heller ikke være Noget iveien for
 at lade Kjøbstæderne faae en meget stor Ind-
 flydelse — jeg tør ikke driste mig til at sige
 afgjørende Indflydelse — med Hensyn til deres
 Skattelove, hvis der skulde gives en særlig
 Skattelov for enhver enkelt Kjøbstad; men al-
 denstund det maa være Dogaven at faae sælles
 Regler for det foreliggende Anliggende over
 det hele Land, maae disse almindelige Regler
 opstilles i et Lovforslag, der udarbejdes af Mi-
 nisteriet, kritiseres af Rigsdagen og derefter
 udkommer som endelig Lov. Men paa den
 anden Side er det ogsaa en rimelig og natur-
 lig Følge heraf, at der i Loven ikke skal op-
 tages Andet end de almindelige Principer og,
 om jeg tør bruge det Udtryk, hele det formelle
 Schema, hvorefter disse skulle udføres, medens
 man derimod lader hele den individuelle For-
 skjellighed, hele den konkrete Virkelighed komme
 til sin Ret ved at lade dette Schema udfyldes
 af de Enkelte efter deres Forholds særlige Be-
 staaenhed, og det er dette, som jeg formener
 er gjort i den foreliggende Lov. I denne Lov
 er der opstillet eensartede, korte, klare og simple